

**Postanowienie z dnia 2 grudnia 1998 r.**

**I PZ 64/98**

**Nie narusza słusznego interesu pracownika cofnięcie zażalenia na postanowienie o odrzuceniu kasacji w sprawie o przywrócenie do pracy, jeżeli przyczyną rozwiązania stosunku pracy była niezdolność pracownika do pracy trwająca dłużej niż okres pobierania zasiłku chorobowego, a po rozwiązaniu stosunku pracy pracodawca zatrudnił pracownika na innym stanowisku na czas potrzebny do uzupełnienia stażu pracy niezbędnego do nabycia uprawnień do renty inwalidzkiej.**

Przewodniczący: SSN Jadwiga Skibińska-Adamowicz (sprawozdawca), Sędziowie SN: Roman Kuczyński, Barbara Wagner.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 grudnia 1998 r. sprawy z powództwa Barbary D. przeciwko Terenowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w D. o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie, na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 10 września 1998 r. [...]

**p o s t a n o w i ł:**

**u m o r z y ć** postępowanie zażaleniowe.

**U z a s a d n i e n i e**

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie postanowieniem z dnia 10 września 1998 r. odrzucił kasację Barbary D., którą wniósł jej pełnomocnik, będący adwokatem, od wyroku tego Sądu z dnia 23 kwietnia 1998 r. w sprawie przeciwko Terenowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w D. o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy. Przyczyną odrzucenia kasacji było stwierdzenie, że została wniesiona po upływie terminu przewidzianego do jej wniesienia, wobec czego z mocy art. 393<sup>5</sup> KPC podlegała odrzuceniu.

Na powyższe postanowienie powódka wniosła zażalenie zarzucając w nim, że Sąd Wojewódzki błędnie uznał, iż awizowanie przesyłki i niepodjęcie jej w terminie przez pełnomocnika powódki jest równoznaczne z doręczeniem mu odpisu wyroku z uzasadnieniem. Na przesyłce tej bowiem pracownik poczty stwierdził, że nie może jej doręczyć z powodu zamkniętego mieszkania, lecz nie umieścił na niej adnotacji o dacie jej złożenia do urzędu pocztowego, jak również nie umieścił odcisku datownika. Ponadto reklamacja powyższej przesyłki ([...] z dnia 1 lipca 1998 r.) również nie została załatwiona w sposób prawidłowy. Tak więc odrzucenie kasacji z powodu jej spóźnienia nastąpiło z naruszeniem przepisów § 10 ust. 2 i § 14 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 1970 r. w sprawie doręczania pism sądowych przez pocztę (Dz.U. Nr 31, poz. 266) oraz z naruszeniem art. 133 § 1 KPC.

Przytaczając powyższe zarzuty powódka wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia stwierdzając, że termin do wniesienia kasacji rozpoczął swój bieg 20 sierpnia 1998 r., natomiast kasację nadała w urzędzie pocztowym 26 sierpnia 1998 r.

W piśmie z dnia 23 listopada 1998 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego dnia 27 listopada 1998 r., powódka cofnęła zażalenie oraz kasację wniesione przez jej pełnomocnika i oświadczyła, że „zrzeka się dalszego prowadzenia tej sprawy”.

W tym stanie rzeczy, z mocy art. 469 KPC (stosowanego a contrario) oraz art. 386 § 3 KPC w związku z art. 391 KPC, do których stosowania odsyła art. 393<sup>19</sup> KPC, Sąd Najwyższy umorzył postępowanie wywołane złożeniem przez powódkę zażalenia. W stanie faktycznym sprawy, zwłaszcza zaś ze względu na to, że rozwiązanie z powódką stosunku pracy nastąpiło z uwagi na jej niezdolność do pracy wskutek choroby trwającą dłużej niż okres pobierania zasiłku chorobowego, a także ze względu na to, że zakład pracy zatrudnił ją - po rozwiązaniu umowy o pracę - na okres 3 miesięcy w celu uzupełnienia stażu pracy niezbędnego do nabycia uprawnień do renty inwalidzkiej, Sąd Najwyższy uznał, że cofnięcie środka odwoławczego w postaci zażalenia było dopuszczalne. Nie można bowiem uznać, że czynność ta naruszała „słuszny interes pracownika” - jak stanowi art. 469 KPC - skoro powódka nie odzyskała zdolności do pracy i nie mogła być zatrudniona. Nie bez znaczenia jest także okoliczność, że stosownie do art. 53 § 5 KP powódka ma prawo żądać ponownego zatrudnienia jej przez stronę pozwaną w razie spełnienia się warunków określonych w tym przepisie.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

